

Koolzaad

Al 23 jaar lukt het mij zonder veel moeite om in Groningen, op het koolzaad een plaatsje te krijgen. Dat was niet zo bijzonder, want er was altijd voldoende koolzaad. De ervaring leerde, wanneer je eenmaal bij een landbouwer stond en de familie na de oogst een fles mede en wat honing gaf, dan kwam het vaak voor, als ik in april nog niet had gebeld dat de boer mij belde en zei dat het koolzaad begon te bloeien. Maar ja, je hebt goede tijden en slechte tijden en op maandag 26 april leek het er op dat ik een slechte koolzaadtijd tegemoet ging. Ik heb twee middagen door de kop van Groningen rondgereden en heb acht landbouwers gevraagd voor een plaatsje op het koolzaad. Maar helaas zonder resultaat. Bij zes van hen werden al volken geplaatst en in sommige gevallen al veel te veel. Goed, zeg ik dan, vol is vol en ik had ook beter enkele weken eerder kunnen vragen.

208

Bij twee landbouwers had ik een allerplezierigst gesprek. De eerste had geen koolzaad maar hij had vanwege de braakregeling 6 ha *phacelia* ingezaaid. In ons gesprek kwam de landbouwer met het voorstel om voor de kosten van het zaad een kleine vergoeding te vragen. Dit leek mij niet onredelijk en we besloten, dat ik zou proberen om een zo groot mogelijk aantal volken te zoeken via onze afdeling.

's Avonds heb ik gebeld met onze penningmeester en hem voorgesteld om weer eens gezellig met een hele groep naar de *phacelia* te reizen. De kosten per bijenvolk kunnen laag blijven, omdat we op een redelijk aantal volken dachten te komen en volgens ons was er wel redelijk belangstelling voor. Ik heb de landbouwer 's avonds nog gebeld. Hij was enthousiast, zelfs zo zeer, dat ik hem voorzichtig voorstelde om dan 's morgens met z'n allen in de schuur koffie te gaan drinken. Kortom een perfecte samenwerking!

De andere bijzonder vriendelijke landbouwer vroeg mij om contact op te willen nemen met z'n vaste imker. Dat heb ik gedaan en wat schetste mijn verbazing? Deze 'collega' wilde er niemand meer bij hebben (zes volken op ± 4 ha koolzaad).

Ik ben daarna naar huis gereden met het idee van, na 23 jaar voor mij geen koolzaad dit jaar. Ik kon de 'oale grieze' (Martinitoren) alweer zien, toen ik ineens wel 15 ha koolzaad zag bloeien en dacht, dit is mijn laatste kans. Ik trok aan 'n geweldige gong en ja hoor, een vriendelijke jonge landbouwer zei mij dat ik mijn bijenvolken wel mocht brengen. Bijna 150 kilometer gereden en vijf uren gezocht en zowaar op het laatste adres, met de stad in het zicht, mochten mijn bijen op dit grote koolzaadveld staan ...

Maar, er waren 'collega'-imkers geweest die deze landbouwer f 60,- per bijenvolk hadden geboden om daar te staan. Na overleg met die 'collega'-imkers werd door de landbouwer vastgesteld, dat de prijs f 25,- per bijenvolk moest zijn, want f 60,- vond hij ook wel iets aan de hoge kant. Aldus werd besloten en wilde ik mijn volken op 30 april brengen, dan graag eerst even afrekenen en samen een plaats zoeken. Thuisgekomen heb ik de man gebeld en gezegd dat ik op 30 april niet kwam, ook dat ik het hem niet kwalijk nam, dat hij hier geld voor kreeg, maar dat ik het mijn eigen 'collega's' **zeer kwalijk neem om met dit soort praktijken onze imker-cultuur de grond in te trappen.**

Hier wil ik niet aan meewerken! Dan maar helemaal geen honing dit jaar.

Het is fijn te weten, dat er nog veel goede imker-vrienden zijn, die je bellen om te zeggen, dat er nog wel een plaatsje is en zo sta ik dan op 2 mei samen met 35 andere volken op 6 ha 'gratis' koolzaad naast fijne collega's. Bedankt!

B. Trip, Vries

Bestrijden wasmot

In dit voorjaar bleken enkele raten aangetast te zijn door de wasmot. Dus maar een behandeling met ijsazijn toegepast, dosering volgens voorschrift en de damp die er van afkwam gaf mij de zekerheid dat er geen redding voor de wasmot was. Na vier dagen de raten onderzocht en het leek er goed uit te zien. Toch keerden enkele raten in een dusdanige staat dat ik besloot deze maar in de zonnewassmelter te doen. Terwijl de wassmelter op temperatuur kwam zag ik, dat wasmotlarven uit de raat kwamen, die de grond onder hun voeten te heet begonnen te vinden. Al snel verstomde het gekronkel van de larven en heb toen de temperatuur van de was gemeten en deze was ca. 50°C. Het hele ritueel nog eens herhaald in de broedstoof, die voor deze gelegenheid ingesteld was op 50°C. Met een identiek resultaat. Het blijkt dus dat met warmte de wasmot net zo goed (of beter?) bestreden kan worden, met als voordeel dat we geen nare chemicaliën hoeven te gebruiken.

G.G. Wieberdink, Borne

Opmerking van de redactie

In Vietnam zetten imkers de raten in de volle zon om de wasmotlarven te verdrijven. Oude raat overleeft deze behandeling wel, maar jonge raat smelt. Zonnewarmte is dus niet een volledig alternatief voor de damp van ijsazijn.